

mål, og vi har i fællesskab opnået meget betydelige resultater, også når det gælder det internationale miljøsamarbejde; men når det drejer sig om EU – og navnlig, hvis det er en helt generel diskussion – er der ligesom en blind plet. I stedet for at blive uvenner må vi bare erkende, at vi i hvert fald ikke har de blinde pletter tilfælles.

Jeg ser EU-samarbejdet som en kæmpe chance for miljøet. Det er ikke en garanti for, at det går godt, for det kommer jo an på den politiske fordeling i de enkelte lande og vores vedholdende indsats, og Danmarks indsats vil jo være stærkere, når vi har den nuværende regering, end hvis vi fik en borgerlig regering. Det kan man heller ikke være i tvivl om efter at have hørt indlæggene i dag. Det er en arena, hvor vi kan udkæmpe nogle kampe, hvor vi kan få et godt samarbejde, og når der så er truffet beslutning, har det betydning ikke bare for vores eget land, som Enhedslisten er så optaget af, men også for forholdene i andre lande.

Jeg vil nødig i detaljer gå videre med det her. Vi har sagt nogle frygtelig kritiske ting om Enhedslistens forskellige vurderinger af de vedtagelser, der er sket i EU. Men det vil bare bidrage til forbitrelse af stemningen, og er der noget, jeg ikke ønsker at se, når det drejer sig om de her spørgsmål, er det en endnu mere forbitret hr. Keld Albrechtsen, så det vil jeg afstå fra.

Til gengæld vil jeg give ham en indrømmelse: Det, der blev sagt af den daværende regering i december 1985, var ikke rigtigt. Man kunne have ønsket sig en noget mere ædruelig fremstilling af tingene dengang, og mange af de problemer, vi har haft i forhold til befolkningen, skyldes, at den daværende regering ikke gav rigtige oplysninger, ikke gav en rigtig vurdering videre om miljøgarantien i det her og måske også var med til at fokusere for meget på betydningen af miljøgarantien.

Jeg har altid haft det synspunkt, som hr. Jørn Jespersen og andre har givet udtryk for i dag, at det, det først og fremmest handler om, er at få nogle gode, stærke fælles regler og så – om jeg så må sige – anvendelsen af en miljøgaranti som en sikkerhedsventil både i forhold til den situation, at de fælles regler bliver lavere end det beskyttelsesniveau, man hidtil har haft i et land, og så i forhold til muligheden for at gå videre.

Jeg har ingen bemærkninger til de borgerlige ordførere, bortset fra at jeg har svært ved at se, at man gavner nogen og noget ved at sige, at regeringen er gået for langt på miljøområdet. Det er jo tværtimod sådan i forhandlingerne, at

en række borgerligt styrede lande i Europa er enige med os i de synspunkter, herunder også de lande, vi normalt sammenligner os med.

Og så endelig til hr. Jørn Jespersen: Der vil jeg gerne sige det samme som udenrigsministeren, for jeg mener, at den måde, som hr. Jørn Jespersen har formuleret sig på her i dag, er rigtig. Det handler om i slutfasen af forhandlingerne op til det endelige topmøde under regeringskonferencen at satse på det, der er det vigtigste på miljøområdet, og det er for det første at få bæredygtighedsprincippet ind, ikke bare som en målsætning på miljøområdet, men som en målsætning for hele EU-samarbejdet, og for det andet at sikre, at EU også med mange medlemslande ikke blokerer for, men tværtimod befordrer et samarbejde på så højt et niveau som muligt ved, at man dels stiller krav om, at det skal være på et højt beskyttelsesniveau, dels giver mulighed for, indtil man har truffet beslutninger i fællesskab på det høje niveau, da i lyset af ny viden at give de enkelte medlemslande ret til at gå videre. Jeg synes, det er en helt rigtig formulering, og jeg synes, det er et vigtigt mål.

Vi har ingen garanti for, at vi opnår det, men jeg synes godt, at man kan sige her i dag, at det har en god chance, hvis vi vel at mærke kan få en række andre lande til sammen med os at slå for det.

Det var på den måde, vi i sin tid fik flertalsafgørelser på miljøområdet omkring minimumsstandarder ind i Traktatens art. 130 S, og jeg tror, at vi har en fair chance for at gøre det nu, hvis vi vel at mærke koncentrerer vores kræfter om det og om at opnå et godt resultat i det hele taget for Danmark og ikke bare blive bekræftet i vores fordomme om, at alt, hvad der er uden for landets grænser, er ondt, og alt, hvad der er inden for landets grænser, er godt, og at det kun handler om at varetage snævre egoistiske nationale interesser.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg håber da sandelig, at man i Udenrigsministeriet lytter til miljø- og energiministerens råd om at begynde at koncentrere kræfterne om det her område.

Jeg er naturligvis generelt noget skuffet over resultatet af denne debat. Vi havde fra Enhedslistens side håbet og troet på, at vi kunne få fastslået det, som er en elementær kendsgerning, nemlig at vi skal have en effektiv miljøgaranti, men det kunne vi altså ikke. Det eneste positive, der blev opnået i debatten, var udenrigsministe-